

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:
з Австрії:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік: зі щоденною
виплатою 7 доларів, або 12
рублів; з виплатою двічі
в тиждень 5½ долара, або 10
рублів; з виплатою що субо-
ти 4½ долара, або 9 рублів.
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і
експедиция «Руслана» при ул.
Оссолінських ч. II. (партер)
(Фронт від ул. Тихої). Експе-
диция місцева в Агенції
Соколовского в насажі Гавс-
мана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженя.—

Рекламні неопечатані е
вільні від порта. — Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надсланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні доносеня по 30 сот.
від стрічки.

Жадоби міністерских портфелів.

(Δ) Знаменною проявою в першій «на-
роднім парламенті» є незвичайна жадоба
міністерских портфелів, посад, достоїнств
і урядів, за якими побивають ся пред-
ставники найширших народних верств. Сі спра-
вдешні вибранці народу застали з почином
першої сесії «народного парламенту» міні-
стерство бар. Бека, котре не припадало
їм до вподоби, бо було зложено майже із
самих заводових міністрів. Вибранцям на-
родів бажало ся в кабінеті посадити своїх
представників і бар. Бек був приневолений
обновити свій кабінет, прийняти до него
народних представників. Але й ся обнова
не на довго заспокоїла жадобу народного
парламенту, почали ся змаганя до утвора-
ня чисто парламентарного міністерства, що
довели до упадку кабінет бар. Бека.

Однак не здійснили ся тоді бажаня
народних представників, жадних портфелів
міністерских, бо гр. Бінерт утворив із са-
мих заводових мужів новий кабінет, хоч
між ними находять ся і такі, що мають за
собою парламентарну минувшину.

Розширене Славянського Союзу на всі
слав. сторонництва окрім польского кола,
укр.-руск. клубу і чеських радикалів і роз-
почата в літній сесії обструкція не мала,
як опісля виявило ся з промов усяких об-
струкційних провідників на посольских вічах,
в дійсности метою забезпеченя долі босній-
ских кметів, як високопарно голошено в
наглих внесенах, але повалене кабінету гр.
Бінерта і утворене нового міністерства, в
котрім би могли засісти провідники обструк-
ції. Утрата портфелю міністра-земляка була
для Прашкя достаточною причиною великого
невдоволення і завзятої опозиції,

а коли Прашек міг бути міністром, то
чому ж не мав би ним стати віцепрезес
кола п. Стапінський? І ось почало
ся невдоволенє посеред людовців, розстрій
в польскім колі, боротьба проти фінансово-
го пляну, а в дійсности проти міністра скар-
бу д-ра Біліньского, котрого бажали замі-
нити иншим, хоч би він і такого пляну фінан-
сового не був в силі виробити.

Але сим разом не повела ся боротьба,
не випала в користь обструкції, бо бар. Бі-
нерт замкнув сесию, а з тим також випла-
ту дият послам, за час парламентарної пе-
рерви, та крім того на сей час устала та-
кож посольска незайманість. Дуже непри-
ємні настали тепер посольські ферії, бо без
гроша, котрий давнійше являв цілий рік і в
часі безробітя та без незайманости якось не
конче свобідно могли порушати ся народні
вибранці. Виринула отже гадка склаканя
сесії державної ради на вересень, хоч би
на короткий час, щоби відкрило ся заткане
жерело, розпочато з почину презеса кола
д-ра Гломбінського наради 17. с.
м. котрі в дійсности не довели до бажаного
успіху, бо гадка скляканя вересневої сесії
держ. ради упала.

Тепер в днях виринає знов вла-
става ціля обструкційних змагань, заспоко-
єнє жадоб парламентарних провідників, що
конечно хотілиб добити ся високих досто-
їнств і посад. А що народний парламент
складає ся з яких трийцять сторонництв і
поміщенє бодай їх провідників на станови-
щах міністрів, хоч би навіть їх число ще
збільшено, не дало би ся перевести, отже
розпущено вісти, що крім міністерских по-
сад, котрі заняли би послы, мали би ще
бути утворені на місци нинішних секційних
шефів посади державних секретарів (Staats-
secretär), як се є в Угорщині, в Німеччині
і в Англії, а сі посади мали би дістати ся

також послам, яко провідникам парламен-
тарних сторонництв. Таким способом мало
би повстати міністерство з яких трийцять
сторонництв, міністерство всіх горожанських
сторонництв, окрім соціялістів, чеських ра-
дикалів і москвичів, котре забезпечило би
сторонництвом поділ парламентарної добичі.
Мала би се бути особиста коаліція, яка по-
винна би забезпечити правительству ухвалю-
ване всіх потреб і конечностей державних,
яка положила би кінець обструкції і дове-
ла до утвореня величезної парламентарної
більшости, супроти котрої властиво щезала
би опозиція.

Яко ціля сеї нової коаліції висувають
передовсім переведенє фінансового пляну,
а крім того національне порозумінє в Че-
хах. Але якнебудь всякий політик вважає
неминучим для поправки державних а осо-
бливо краєвих фінансів переведенє фінансо-
вого пляну, хоч би і в змінєнім від тепе-
рішнього виді, а крім того також націо-
нального порозуміня в Чехах, котре уле-
кшило би не тільки діяльність чеського сой-
му але й ухваленє фінансового пляну і
правильну діяльність держ. ради, то всі ті
вісти розповсюджувані про таке перетворе-
нє кабінету треба вважати високопарними
мріями, бо для них нема річевих о-
снов. Посади міністрів і держ. секретарів
обсажені незадоводними силами не забезпе-
чилиб правильної діяльності державної ма-
шини, а склад кабінету з так ріжнородних
живел, хоч би они злучили ся спершу на
основі якоїсь спільної програми, не був би
тривкий і довів би дуже скоро до внутріш-
них спорів і розстрою.

Отсі вісти можна отже поки що вва-
жати буйними комбінаціями і бажанями,
викликаними жадобою високих становищ.

Генега поетичних творів

Маркіяна Шашкевича.

Студія

Кирила Студинського.

(Дальше).

Серед такого розгару життя поміж Славяна-
ми виступає в Галичині Маркіян Шашке-
вич. На Україні розбудило ся духове житє
раньше, чим в Галичині. Коли на Україні гомо-
ніли і переходили з рук до рук «Енеїда» (1798 р.)
і «Наталка Полтавка» (1818 р.) Котляревського
та єднали любов до української мови а посе-
редно до самого народа, коли з кавки Гулака
Артемовського «Пан та собака» несли ся горячі
протести против кріпацтва, — в Галичині воло-
діли апатія і повний застій духового життя. Ні
заснованє духовної семинарії (в р. 1783), ні вве-
денє руських викладів на львівськім універси-
теті (1787 р.) не розбудили життя, ані не витво-
рили письменства в народній мові. Руські про-
фесори наломлювали свої виклади до церков-
щини, а через се не могли вони оживити пись-
менства, ані витворити національної науки.
Вскорі (в р. 1808) руські виклади звесено, а за-
стій духового життя тривав дальше. Явили ся
вправді і тоді лексікони, катехізиси, букварі¹⁾
вірші в роді «Домоболія проклятих» Йосифа
Левіцького²⁾, однак тяжка, неприродна мова сих

творів не могла викресати іскри нового життя.
Розговорною мовою руської інтелігенції була
польська мова, по львівських церквах майже
всюди голошено польські проповіді, руське ду-
ховенство було спольонізоване, а чимало русь-
ких святихників брало участь в польських, ре-
волюційних конспіраціях, та коротало свій вік
по в'язницях Шпільберга і Куфштайну³⁾ —
руська мова жила лише під курними стріхами.
Словом, галицька Русь немов би задеревіла. Во-
на не відчувала сего процесу, що довершував ся
тоді не лише в цілій Європі, і поміж Славянами,
але й на Україні. Чоловіком, якому повело ся
зломити сю апатію і витворити народну літера-
туру — був Шашкевич. Оружієм, з яким
він йшов до сеї цілі була народна мова⁴⁾.
Недовге було його житє, невелика його діяль-
ність, та за те одушевленє, з яким він перево-
див свої гадки, єдвало йому другів і помічників,
ставило його на чолі духового життя в Галичині.
Віра в будучину, віра в можливість і конечність
витвореня літератури в народній мові — улекшу-
вали йому тяжку задачу.

Шашкевич був першим в Галичині, що від-
чув напрям, яким перейняла ся Европа —
стремління до народности. Маркіян був
першим в Галицькій Русі, в яким пробудила ся
з повною силою і свідомостию ідея народности.
Про се можуть свідчити слова як Головацького,
який назвав Шашкевича «візничкою розсвітю»⁵⁾
і признав, що Шашкевич піддав йому гадку за-
снованя кружка, де могла би руська молодіж

лучити ся, вправляти ся в руській і славянській
мові, вводити в руських кружках руську розго-
ворну мову, будити народного духа, просвічу-
вати нарід, а борючись против польонізації, во-
скресити руське письменство в Галичині. «Я був
одушевлений, писав Головацький, таким пляном,
про який я хиба зі смутком міг думати»⁶⁾. Як
велике одушевленє було в Шашкевича для сеї
ідеї народности і для задуманого ним великого
діла, про се свідчить вищий його товариш Ко-
занович, що відозвав ся про Шашкевича: «О
безсмертний Маркіяне, ти зажег огонь в мойй
груди, який лише гробова персть угасити
може»⁷⁾.

Ідея народности була також дзвінкою стру-
ною в поетичній творчости Маркіяна. Поет
кликав:

Руська мати нас родила,
Руська мати нас повила,
Руська мати нас любила,
Чому ж мова єй не мила?
Чом ся не встидати маєм,
Чом чужую полюбляєм?⁸⁾

В иньшій місци писав поет: «Вирвеш ми
очи і душу ми вирвеш, а не возьмеш милости
і віри, бо руське ми серце тай віра
руська»⁹⁾.

В горячій любови до рідної землі кликав
він в р. 1833 в віршику «Слово до читателів ру-
ского языка»:

Дайте руки, юні други,
Серце к сердцю най припаде,

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Гр. Еренталь був в суботу на послуханю у цісаря в Ішлю дві години і зложив не тільки подяку за високе відзначення, але крім того і звіт про політичне положення і про сесію делегатів, котра має бути скликана під koniec жовтня. Ся обставина вказує, що нема виглядів, щоби державна рада в тім часі могла бути скликана.

З кінцем серпня (31.) має бути знов скликана дальша нарада для переговорів між провідниками парламент. стороництв. Передовсім має др. Гломбінський порозуміти ся із п. Стапінським, а також з провідниками Слав. Союзу, Шустершичом і Удржалюм. Окрім того буде дальше вести наради вибраний міністерський комітет для підготовки німецько-чеського порозуміння, щоби довести до можливости спокійної сесії чеського сойму, а бодай до его уконститування. Narodni Listy звіщають, що бар. Бінерт і комітет міністерський має 4. вересня розпочати переговори окремо з чеськими а окремо з німецькими представниками і подати їм наміри і внесення правительства що до слідуєчої соймової сесії. Колиб вислід переговорів був корисний, тоді скликано би чеський сойм на 18. вересня. Міністер рільництва др. Браф виїхав уже до Праги, щоби розпочати там переговори з чеськими представниками про політ. положення і урухомленя сойму.

В Угорщині, як ми вже давніше згадували, міністер просьвіти гр. Аппоні видав новий закон вимірений на змалярщеве немадярських народностей.

Закон, виданий угорским міністерством просьвіти, дуже збурих угорских Славян і Румунів, як телеграфують до „Нов. Времени“:

Новий закон мадярського уряду — се новий прояв старого правила „души ближнього“... у відносинах славянських народів Угорщини. Ще до останнього часу в мадярских школах на області румунського і славянських народів дозволялось учити в низших народних класах релігії на рідній мові. У висших класах наука віри велась теж рідною мовою, але паралельно учили і по мадярски, щоби на іспитах ученики могли відповідати на мадярській мові. Катехити Румуни не хотіли вживати мадярської мови зовсім. Та се забороняли їм ще й їх єпископи і папа. Тільки катехити-учителі славянських народів скорились перед урядовою заборонаю. Зрідка тільки на Угорській Русі по школах наука релігії відбувалась у висших класах по руски.

Руска мова навіть в низших школах Угорщини — се „заборонений плод“, за котрий ка-

рали доси як за державну провину. В державних школах Угорщини она і доси не заведена навіть як окрема наука. Діти угорских Русинів не вміли і не вміють читати по руски. І кате:татам доводилось навчати віри не з книжок, а на пам'ять, або писати рускі слова мадярскими буквами. І всеж таки ся наука була єдиною, при котрій дозволяли уживати Русинам рідної мови.

Новим законом наложено печать заборони і на се вузеньке право Русинів на Угорщині.

Тим сьвященникам, котрі не будуть слухати нового закона, уряд загрожує тяжкою карою — общоє позбавити їх права на повне жалуваня за свою службу.

Новий закон має на увазі всі недержавні народи Угорщини. Але на долі бідолошого півміліонового руского люду він найтяжше відібе ся.

Русини на Угорщині культурно стоять дуже низько здебільшого через гакатистичну політику угорского уряду. Новий закон може нестільки вплинути безпосередно на культурний розвиток наших угорских братів, скільки ще більше залякати, тероризувати і без того заляканих руских культурних діячів, що вибивають ся найбільше з духовенства.

Ми певні, що новий акт насильства знайде серед австрійских славянських народів енергичний протест. А наші земляки — члени віденьского парламенту — здужають де слід виступити в обороні потоптаних прав і без того приниженого і заведбаного руского люду на Угорщині.

Новий закон видно піддав духу й иншим гакатистам Австрії. Бодай, як сповіщає телеграф, хорватський (мадяронський) уряд теж готує закон котрим по всіх школах Хорватії й Славонії буде заборонено уживати кирилиці. Уже в осени всі старі шкільні підручники, напечатані кирилицею, будуть викинені з шкіл з наказу уряду. А нові будуть напечатані тільки латинським письмом. Як відомо і в Угорщині і в Хорватії славянські народи старають ся зберегти кирилицю як частину національних сьвятощів.

*) Повинні се рускі делегати піднести в делегачії. — Ред. Русл.

Просимо відховити перегнату.

Новинки.

— Календар. В середу: руско-кат.: Фотия і Аникити м.; римо-кат.: Людвика кор. — В четвер: руско-кат.: Максима; римо-кат.: Зефірини.

рації серед руських питомців і духовенства в літах 1833—46“ Львів 1908.

*) В руськім письменстві найшла народна мова місце вперше в XVI. віці. В сім та в слідуєчим віці нахидимо переклади на народну мову не лише дидактичних, але й деяких канонічних книжок („Переспоничьке евангеліє“). Народна мова не удержала ся тоді в руськім письменстві, а її місце заняла церковно-славянська мова з домішкою елементів живих, руських говорів. Причиною, що бодай на якийсь час викликала тенденцію, вводити до руського письменства народну мову, був протестантизм.

*) Ониськевичь „Руска бібліотека“ Т. III. стр. 193.

*) „Литературный Сборникъ... галицько-русской Матиці“ за рік 1885 в статі Як. Головацького: „Воспоминанія о Маркіянѣ Шашкевичѣ и Иванѣ Вагилевичѣ“ стр. 11.

*) Ониськевичь „Руска бібліотека“ Т. III. стр. XXIV.

*) Там же. стр. 23 і „Руска письменність“ III. Львів 1906 стр. 32.

*) Ониськевичь. стр. 40 і „Руска письменність“ III. стр. 36.

*) К. Студинський: Причинки до історії культурного життя Галицької Русі в літах 1833—47. Львів 1909. стр. CXV. і „Руска письменність“ III. стр. 62.

*) Дашкевичь: Отзвѣвъ о сочиненіи Петрова: „Очерки истории украинской литературы XIX столѣтія“ поміщ. в 59 томі виданія петерб. Акад. наук. стр. 103—5.

*) Ониськевичь: „Руска бібліотека“ III. стр. 18—19 і Руска письменність III. стр. 23—4.

— До відома виставців на хліборобській виставі в Стрию. Просимо зголосивших ся виставців надсилати призначені на виставу предмети а то: не підлягаючі скорому зіпсутю належить присилати найдальше до дня 5. вересня; предмети підлягаючі скорому зіпсутю (як овочі, ярини), належить так висилати, щоби прийшли до Стрия дня 16. вересня, а живий інвентар (крілиць, кури, качки, гуси, індики), належить так висилати, щоби прийшли до Стрия дня 17. вересня. Кождий виставець має сам оплатити порто зелізничне чи поштове. Висилати належить на адресу: Краєвий Союз господарско-молочарський в Стрию. Просимо зголосивших ся виставців о надіслане вже зголошених предметів. — Виставовий Комітет.

— Війскові маневри львівского корпусу відбудуть ся від дня 25. с. м. до 3. вересня в околицях Золочева, Підкаміння і Зборова. Візьмуть в них участь 11. і 30. дивізії піхоти, 43. див. краєвої оборони і дивізія кавалерії. Кінцеві маневри будуть від 1. до 3. вересня.

— Контрольних зборів для резервістів не буде сего року. Міністерство війни оповістило се вже прилюдно.

— Туча в Станиславщині. Із Станиславова доносять: В четвер дня 19. с. м. в само полудне навістила страшна туча наше місто. День був дуже гарячий. Нараз звіяв ся страшений вихор, а разом з ним надтягнула чорна хмара і зробило ся темно, як серед ночі. Відтак зачали бити громи за громи з нечуваною силою і посилав ся град величини оріха та побив множество шиб і вікнах. Вихор був так сильний, що виривав дерева з корінем і зривав криші з домів. Опісля зачав ляти дощ як з коновки, а вода залила всі низше положені часті міста і вливала ся до сутеринів так, що люди мусіли втікати. З сусідних сіл найбільше потерпіла громада Підлужжя, де між иншими вихор виривав два поверх 200 літ старі дуби з корінем, зривав зовсім дах з церкви та заніс на кілька метрів далеко одну стодолу і дві хати.

— Бойкот лікарского зїзду в Будапешті. Румунські лікарі з Угорщини і Семигороду відказали участі в сегорічнім лікарским зїзді в Будапешті, а в слід за ними поступили румунські лікарі з Буковини. Своєю неприяву оправдують румунські лікарі переслідуванем і гнетом Румунів на Угорщині. Сей зїзд має відбути ся в осени с. р.

— Страйк В копальнях вугля коло Кракова, в Сьрши, Тенчинку і Кршу застрайкувало около 2.000 робітників, які жадають висшої платні і скороченя дня праці. На місяць страйку прибуло в Кракова військо. Доси робітники поведать ся мирно.

— Кепкованя з рускої мови за рускі гроші. Цирк Ангельо, який вивіз недавно зі Львова що найменше 100.000 К., пересунув ся на схід також через Станиславів і Коломию. У Львові збойкотували Русини цирк і дали французским волоцюгам научку, що на рускій землі треба шанувати руску мову. Тому вже в Станиславові і в Коломиї цирк видавав свою „циркову газету“ в двох мовах: польській а побіч в рускій. Але пожаль ся Боже, яка то була язикова латаннина, з тисячами стилістичних і правописних похибок. Перекладач, видко, був не-Русином. Чи тамошних Русинів не вражало се прямо кепкованя з їх найдорожшого скарбу — мови?

— Смертельна пригода з оружєм. Син судового канцеліста з Риманова, 15-літний ученик Петро Лончковський, вибрав ся оноді з батьком на лови в Шклярах. Підчас ловів в лісі хлопець взяв батькову ручницю і так неоглядно з нею поводив ся, що ручниця вистрілила а цілий набій грубого проту влучив хлопця в шию і положив его трупом на місці.

— Холера на Моравії. На стації Напагедль коло Берна моравского заведужала на холеру одна Росьянка. Хору відставлено до міського шпиталю і заряджено всякі середники обережности. В місті настав страшний перевилох.

— Телефон у вязниці. В гельвінгфорській вязниці сидів механік, який замітивши над вікном вязниці телефоничний дріт, понав на гадку урядити собі телефон. Перевести сей намір не було ему тяжко, бо підкуплений сторож роздобув малий апарат телефоничний і спис абонентів. Апарат получений з дротом над вікном робив свою задачу знаменито. Вязень розмовляв зі всіма своїми значомими, а навіть телефонував до дирекції вязниці і напастував настоятелів безстанними розмовами. Тривало се кілька тижнів, аж одного разу зовсім припадково відкрито телефон з вязниці.

— 28.000 нещастя на залізницях лучило ся в останних чотвирох літах в Росії. З того було 11.000 випадків переїхання людей залізничними поїздами.

— Фалшиві банкноти в Галичині. Львівска поліція одержала від поліції в Празі телеграфічне повідомленя, що в Галичині, особливо же у Львові увихають ся численні агенти чеських фалшивників банкнотів. Ще 14. с. м. австро-угорський банк видав обіжник остерігаючий перед фалшивими 20-короновими банкнотами. Банкноти ті

Най щезають тяжкі туги,
Ум, охота най засяде...

Разом, разом! хто сил має,
Гонить а Руси мраки тмаві,
Зависть най нас не сииняє,
Разом к сьвітлу други жваві...¹⁰⁾

Подібно як в Котляревського, Основьяненка, Метлинського¹¹⁾, концентрує ся також в Шашкевича любов до місцевости, в якій поет перебув не лише дитячі, але більшу частину свого життя. Він лине думкою в Підлисе, де росте „зелена соснина“, де, як каже поет:

У садочку соловейчик
Щебетав пісеньки,
Розвивав ми пісеньками
Літа молоденькі,

до сеї „веселої стороньки“, яка так Маркіянові „до серця припала“, що душа його „як милого мила забажала“.¹²⁾

(Дальше буде).

¹⁰⁾ Гляди: В. Коцовській „Введення до III. Т. Руской бібліотеки“ Ониськевича стр. XV. і Ів. Е. М. Левицькій: „Библиография“ Т. I.

¹¹⁾ Сей вірш видрукував В. Коцовський в „Зорі“ Львів 1886 ч. 17. стр. 291—2.

¹²⁾ Порівнай мою студию: „Польські конспі-

були підроблені після банкнотів другої емісії 1907 р. і відзначалися тим, що обі жіночі голови на них були не досить виразно виконані. Всі виказували ту саму серію 1339, по угорській 043208. Праській поліції удалося тепер арештувати цілу ватагу фальшивиків. Минулої середи арештовано в Голешовицях 33-літнього Йосифа Рутку, сина магазинера залізничного з Коліна, у котрого знайдено 30 таких підроблених банкнотів зроблених при помочи фотографії. Арештований визнав в слідстві, що банкноти ті фальшують в Коліні в пивниці якогось дому, при ул. Вишеградській. Безпроводочно вислано до Коліна агентів поліційних і в четвер при помочи жандармів окружено той дім. Коли агенти впади до пивниці, знайшли фальшивиків якраз при роботі. Були то: 24-літній типограф Весселі і якийсь Дворжак. Знайдено кілька сот вже готових банкнотів і багато приладів до їх роблення. З листів, які знайдено при арештованих, показалося, що виготовлені фальшиві гроші вислано до Галичини і тут пускано їх в курс, чим займалося багато осіб. В тій самій справі доносять з Відня: Підроблені банкноти, фабриковані Весселі, були так удатні, що трудно їх відрізнити від правдивих — однак в угорській тексті знайдено кілька похибок. Слідство в тій справі ведеся також в Кракові. Позаак праска поліція знає деякі адреси з Кракові, то телеграфувала їй туди, щоби там арештовано кілька осіб.

— **Телефони на селі.** В литській повіті в Росії заведено межі трема селами, що належать до одної громади, віддаленими від себе на 4 до 5 верстов, телефони. У всіх трох селах заложено публичні мовниці, так що селянин, який потребує чого до земського начальника, говорить з ним через телефон і не потребує марнувати час на ходжене з села до села. У скандинавських краях є вже від давна телефони по селах.

— **Перегами у воздухах.** В Ремсі у Франції розпочалися перегами машин до літава. З телеграм, які звіздам наспіли, бачимо, що до тих перегамів зголосилося багато винахідників літаючих машин. В перегонах на 30 клм. дороги побідив Тісандлер, перелетівши дорогу в 28 мінутах і 59 1/2 сек.; Лямберт в 29 м. 2 с.; Мефебр в 29 м. 2 3/5 с.; Павльган в 32 м. 48 3/5 с. В інших родах перегамів брали участь крім названих: Лятан, Зоммер, Ковбурон, Бунб, Варіла і інші. Перший день перегамів припадав на останню неділю. Блеріб не виступав того дня зі своєю машиною, а другого дня побив всіх попередніх побідників, перелетівши 10 клм. дороги в 7-ох мінутах.

Оповідки.

— **Вписи до школи ім. М. Шашкевича у Львові** при ул. Скарбківській, ч. 26, на шкільний рік 1909/10, відбудуться в днях 30 і 31 серпня 1909, кожного дня рано від 9—11, а по полудни від 3—5 години. Діти, що записують ся до першої класи, мають предложити метрику уродження на доказ, що мають приписаний шкільний вік, а ті діти, що вже учачалися до тутешньої школи, мають се виказати шкільним повідомленем з минушого року; ученики і учениці же, що приходять з вищих шкіл, мають предложити при вписі, крім шкільного свідоцтва, також метрику уродження. Тутешня школа є цюки що мішана, однак хлопці записує ся окремо і дівчат окремо; перших будуть вести учителі а других учительки.

— **В справі руских шкіл удержуваних Р. Тов-ом педаг.** у Львові видав Виділ отсю оповістку: Русини! З кінем серія с. р. Руске Товариство педагогічне переносить свої школи до власного будинку при ул. Мехнацкого ч. 13. Тут будуть приміщені: а) Виділова 5-класова дівоча школа ім. Шевченка з правом прилюдности. Піврічна шкільна оплата в трох вищих класах вносьить 6 К, в IV. і V. класі 10 К; одноразовий даток на прибори шкільні 2 К. Убогі учениці мають внести поданя о звичене оплати до Виділу Товариства в перших днях вересня (1—4). Учениці, що вперше вступають до заведеня, мусять предложити: метрику уродження, послідне шкільне свідоцтво і лікарську посвідку щипленої віспи. б) Приватна женська семінарія учительська. Услівем прийнята на I рік побіч вимаганого научного підготованя є укідчений 15. рік жита. Від вступного іспиту можуть бути звільнені учениці, що скінчили V. класу виділової школи. При вписах треба: 1) зложити 4 К вписового; 2) предложити: метрику уродження; шкільне свідоцтво з послідного півроку; свідоцтво здоровля, виставлене правительственным лікарем; декларацію родичів, зглядно опікунів, що будуть платити шкільну оплату точно що місяця з гори. Місячна оплата вносьить після статута 20 К, однак убогим а пильним ученицям знижає звичайно Виділ Товариства сю оплату на підставі умотивованого поданя. Се поданє треба внести в днях 4—7. вересня, так щоби оно могло бути поладожжене через конференцію учительського збору і Виділ найдалше до 12. вересня. в) Дівоча школа вправ при семінарії обіймає в сім році три класи народної школи. Піврічна оплата від учениці вносьить 4 К — убогі учениці Виділ Товариства

від сеї оплати звільняє. — Вписи до шкіл будуть відбудувати ся дня 1. 2. і 3. вересня в канцелярії школи від години 9—12. рано і від 4—6. по полудни. В тих днях можуть також учениці складати поправчі іспити. Вступні іспити відбудуть ся в дни 3. і 4. вересня. Шкільний рік розпочіне ся дня 6. вересня торжественним богослуженем, на яким мають явити ся безуслівно всі вписані учениці. г) Крім шкіл вести буде Товариство і в сім році як попередних безплатний курс рускої мови і літератури для учениць з вищих львівських шкіл, де руского языка не вчать. Записи на сі курси приймає Дирекція школи виділової щоденно від 1—14. вересня включно. Наука розпочіне ся дня 15. вересня і відбудувати ся буде в трох відділах в годинах пополудневих два рази в тиждень. д) Курс для неграмотних (мужчин і жінок) розпочіне ся з днем 15. вересня і буде ведений що неділі в вечерних годинах. Звертаємо на него увагу жителів стрийської дільниці міста. Зголошувати ся на сей курс можна щоденно в канцелярії Товариства. — Русини! Записуйте свої діти до руских шкіл Товариства педагогічного! Користайтеся з безплатних курсів рідної мови для тих Ваших дітей, що в чужій школі не навчать ся свого слова! Заохочуйте всіх неграмотних вписувати ся на курс науки читаня і нисаня! В знаню наша сила! В школі наша будучність! — Від Виділу Руского Товариства педагогічного.

— **Державні іспити** для кандидатів лісових господарів розпочінуть ся дня 7. вересня с. р. а іспити для технічних помічників при лісовій службі дня 10. вересня у Львові і в Перемишлі.

— **Віче в Бучачи** скликане на 26. с. м. не відбуде ся з причини заборони староства.

— **В Рогатині** відбуде ся дня 29. с. м. о 1. год. по пол. народний фестин заходом „Просьвітного Кружка“. Вступ і К для інтелігенції, а 20 сот. для міщан.

Посмертні Оповідки.

— **Анна з Головацьких Глинська**, жена пароха в Підмонастири коло Бірки, упокоїла ся дня 23. с. м. в 53. р. жита. В. і. п!

— **О. Михайло Стеців**, парох в Чайковичах, комарнянського деканату, упокоїв ся дня 10. с. м. в 69. році жита, а в 40. році сьвященства. В. с. п!

— **О. Лев Саноцкий**, парох з крилошанськими відзнаками в Мякиши новім, ярославського деканата, упокоїв ся дня 23. с. м. в 69. році жита а в 44. р. сьвященства В. с. п!

Стріча.

От і стрів я п. Александра Кучугуру, з котрим я вже давно не бачив ся. П. Александер єсть то один із найстарших наших „Українців“; окрім многих інших добрих приміт, має ще і ту, що віколи мене не питає про мое здоровля і не хвалить моего вигляду. Спасибі ему за тоє. Ми поздоровились.

Як звичайно, п. Александер мав міну трохи напушену і заквашену: не дивоватись, атже він „старший“, тож ему така незвичайна міна до лица. Перекинувшись парома словами, я спитав его, що робить. На те п. Александер сильно набормосив ся: „головно змога, осягнути добробут народа — се повинно бути нашою задачею“...

Нема чому перечити, є се головна задача народовців, коби лише ту задачу здобували чесно і розумно. П. Александер дуже влюблений в невинне слівце змога, та виповідає те слово так ревно і замашисто, так ним „закучугурить“, що дійсно аж дивно стає. Та менше з тим, нехай вже „кучугурить“ як хоче, коли се ему любо. Але як загудів „добробут“, то мене таки дернуло порадою.

Добробут — сказав я неохотно. „Що добробут? чи-ж не кажемо бути (старослав. быти)? треба раз завести лад в язичі письменнім“.

Лад, як лад, по мойй думці власне ті, що пишуть добробут, не лише непотрібно зміняють и на у, але також обіднюють тут звуково зовсім непотрібно наш язык, котрий може уживати в словах з кореня бы то и, то у — а чіслом вимічає при тім певну розлуку в значеню слів. Як же-ж будете писати: борба о бут? — гарно се дуже. Ні, такой не переконаєте того, хто хоче добре розважити, що потреба писати борба о бут місто борба о бит (о бтованє). Кажемо всі: билляца, небилиця, небилицити, биллина, кажемо: збиток, збиточник і пр., єсть навіть вимічанє в словах: збиток а збуток і пр. Тоє, що в словах утворених з кореня бы, єсть часом и, часом у, виходить нам лише на добро, бо чинить звуково богатшим наш язык.

„Одначе... змога... у... у...“
А як дивно пишете про утраквізм в школах... власне ті всі, що забирають голос против утраквізмови, самі хоть і несвідомо в певній мірі до него причиняють ся. Виразня у них всіх чудесна; ото який небудь термін у них утворює ся по просту так, що беруть — тут в Галичині вирази польські без огляду, чи се можливе у нас, чи ні. Єсть в польськім szkolnictwo, то і в рускім мусить бути також „шкільництво“. А я Вам кажу, єсли українсько-руському языку жити, то таки буде у нас шкільня, шкільнярство, хоть би сі слова тепер обрекли яко „неологізми“. Пишите „огородництво“. Чи застановились Ви коли над тим словом? В польськім ogrodnictwo єсть зовсім добре. У нас має оно таку вартість як „шкільництво“. Огородник, городник значить по нашому: риль, лопата закінна, рискаль Spaten; Gärtner значить городарь; Gärtnerей городярство, городня. То само і „пчільництво“ не конче мене вдоволяє. Пчільник значить: пасіка. Ліпше тут би ужити: пчолярство, бжолярство. Рівно шкода Вам про се толкувати, що викладний слово далеко лучше, ніж „викладовий“, або що середство єсть чисто російське, утворене слово а нам належить писати середник (в чеськім: prostředek).

„Та не треба думати, що всі розуми лиш я поів, а все друге не так, оно такой зле; тим часом бувають і інші люде, иншу мають гадку. Змога в тім, що язык з часом вирабляє ся; слово вже раз приняте годі відкинути безцеремонно для того, що комусь оно не подобає ся.“

Відкидати яке слово, що оно комусь не подобає ся, було би зовсім нерозумно; але відкинути який вираз фальшаво прийнятий, єсть обовязком кожного, хто хоче для рідного языка працювати. По Вас таки того сподіватись годі: на який підставі пишете allpolnisch Allpole вшехпольський, вшехполяк? Не єсть се топтанє наших правил язикових? Пишите всенімецький (alldeutsch), всеславянський (allslavisch), але уживаєте слів у нас абсолютно неможливых: вшехпольський, вшехполяк, що виглядає в рускім так гарно як би писав по польски: wserolski, wseropolak! Чому так пишете, нетрудно розчовпнути: ото привиклисте так до „вшехпольський вшехполяк, що Вам здає ся: всепольський, всеполяк було би вже щось иншого, а то лише свідчить, як слабе у Вас, мимо всяких деклямацій, почуванє язиковє.“

„Що, слабе почуванє мови? — ха-ха-ха! ми все, що уживаєм, обдумуєм... змога...“

О, правда, обдумуєте; дуже обдумуєте. На Україні не багато ліпше. Там беруть для звичаих, часто уживаних термінів понайбільше слова російські. Розуміє ся, що такі панове „термінольоги“, що по просту крадуть слова з польської чи російської термінольоги, звичайно горляють завзятуцо про „неологізми“. Чи дивно то, в язичі так мало розвитім, як наш, широко розводити ся про неологізми. Певно черпаючи in crido з польского або з російского, не можна такі продукції назвати новотворами. Німці мають яєск дуже хороший і образований, а предсі творять і тепер иноді, як треба, нові слова. До недавна ще уживали Desarmierung; аж найшов ся літерат, котрий утворив слово: Abrüstung; того слова в коротці загально почали уживати і нині всі пишуть: Abrüstung. Російські терміни звичайно дуже довгі, а також на лад російських утворні довгі і дуже невідгодні.

„Оттак дуже невідгодні, бо Ви їх не зложили...“

Даймо спокій, я о собі не хочу говорити; але прямо хочу Вам виказати, як найпоєдинчіше слова Ви тепер зміняєте. Пишите: сьпівати, сьмілий, сьвітити, котра вимова декуда в західних частях нашего краю уживає ся, єсть перенята і зовсім не руска, п, в, не мягчить ся у нас, тай годі. Чому-ж не пишете: сьвиня, в польск. świnia, тільки так, як треба: свиня? Люд говорять завсїгди правильно: свиня або декуди: свіня.

„Я говорю все сьпівати, сьвідок... і так пишу“.

Но, то менше, як Ви говорите, але що єсть правильне, загально уживає. Не тільки Ви, але і всі гурткові літерати пишуть тепер: „шкло, шклянка... опираючися на виімковім, місцевім виговорі, хоть форми: скло, склянка суть єдино рускі, єдино у нас можливі. І на кождім кроці можна виказати, як дуже неважають, у нас на язык. Мікдаловий олієць (мікдалова олійка) се було б „за надто“ по народному, тому пишуть „мікдаловий олійок“. Непромочний се було би „за надто“ по руски — тож пишуть: „непромакальний“, се слово довше і краше, бо ми вже до него звикли. Навіть так поєдинчі слова як — так, sowohl, als auch треба конче переимінити на „так — як“; вправді се не руске вираженє, але най вже так буде, бо то ми написали пр. „так зверхною формою, як і укладом матеріялу“ місто: як зверхною формою, так і укладом матеріялу; „так укр. парламентарний клуб, як і український соймовий клуб“ місто: як український парламентарний клуб, так і український соймовий клуб, „так зі сто-

рони єпископської консисторії в Перемишлі, як і зі сторони староства в Жовкві, „так в зимі, як в літі“ місто: як в зимі, так в літі. — Термінів зовсім звичайних не знають, то-ж пишуть, як впаде ся. Місто пісковик, пісчаник, пісчак втнуть „пісковець“, місто лупак пишуть „лупок“; місто бросква пишуть „бросквиня“, місто модрина, мудрінь, яремш малюють „модерев“, хоть се слово людові зовсім непонятне. Місто жереп, джереп пишуть „косодеревина“; польск. Kosodrzew, Kosodrzewina Pinus pumilips. mughus, по руски жереп. В руским „косодеревина“ не значить нічого.

А также як що переводять з польського пр. мазурского на руске, то якось так заведуть, що дійсно виходить той наш язык, ніби якесь сквиртавіле термотане наричеве пр. Косцьол, хоть навіть в піснях співає люд: костел, костела, в костелі (castellum); а священник, павотець мусить звати ся „ксьондз“. А які чудні всувають ся вираженя „клене сірчисто“ місто „клене люто“; у нас хіба би мож сказати: сірчиста вода. Однак часом вилазить переборщене націоналізоване. Нехтоване граматики то у декого поступність велика. Тому пишуть: „мраковиці хмариці“ — а то мов на підставі виговору людового. Тим часом той місцевий виговор такий: місто а (я) кажуть е (є); декуда тоє е звучить майже як і; з чого однаков віяк не випливає, щоби писати в літературнім язичі: мраковиці, хмариці лише: мраковица, хмарица. Далі дуже не одвітним єсть в переводі пр. з мазурского на руске втручувати рідко вживані, з чужих язиків взяті гуцульські слова як гляба і т. п. Місцеві вирази можуть уживати ся в образах людових одвітних сторони пр. Гляба мож навести в устах Гуцула.

„Ну, так у Вас все, що другий напише, все зле, а говорите се тому, щоби про Вас було чути. Знаємо се... змога...“

Галицкоруский писатель зовсім не потребує побоюватись, що про него дуже буде чути. Кожий гуртковець в своїм розумію всезнавець чи всезнатель (ардон по Вашому: „вшехзнаток“) думає, що все ним сказане непохибне, а що другий скаже, се треба опрокинути і се опрокидане окрес суперечника великою славою. Про мене навіть і в нашім селі мало хто знає; я-ж сам не висував ся ніколи і тепер зовсім не висуваюсь. Мати голосне імя у Вас мені не треба, зовсім без того обійдусь. Думаю, що если-б хто утворив і кількасот добрих термінів, то предся трудно припустити, що-б за-для того считав ся „великим“. Лишнім хіба гуртковим літератам тішити ся своїм „вшехзнатоством“ і „великою“ славою Русинів. Тим часом трохи не на кождім місци стрічаєм рускі назвища польських діятелів, що наводять нас на гадку: ті то діятелі або їх предки були Русинами, як тисячі і тисячі інтелігентних родин, що покинули свою родину. От приміром: Supiński, Dwernicki (по польски було-б: Sępiński, Dźwiernicki); Czetwertyński по польски: Cwięciński), а навіть красне назвище: Poniatowski єсть наше руске Понятowski (по польски було би: Pojętowski).

Що до нашого язика кажу так, як думаю. Послухайте мене або ні, як Вам любо. Если нашому язичу призначено в літературі жити, то правда, якби не була затемнована, таки в часом прояснить ся, таки остойть ся. Бувайте-ж здорові! мушу вже йти. Я попрощав ся з п. Анександром сильно захмареним і зворушеним.

Але ще в певнім віддаленю чув я незадоволене брумкане: одначе... змога... добробут...“

Библиография.

Злобні видумки д-ра Івана Франка. Написав Іван Верхратский. 1907. Ціна 1 корона.

Нові Знадоби Номенклатури і Термінології природописної народної збірні між людом. Подав Іван Верхратский. 1908. Ціна 1 К 40 с.

— Дещо про говори Буковинсько-русні. Написав Іван Верхратский. 1908. Ціна 60 с.

Мож дістати в книгарні Шевченка або книгарні Ставропільській, також у автора.

Телеграми

з дня 24. серпня.

Солунь. Молодотурки розвинули енергічну діяльність за збиранем складок на будову фльоти.

Женева. В міській фабриці газу наступив вибух. Фабрика згоріла. Знід зналищ видобуто 17 трупів і 15 ранених робітників і інженерів.

Пітсбург. Межи страйкуючими робітниками в фабриці сталі а жовірами прийшло до оруж-

ної розправи. Війско застрілило 4 страйкарів, а 20 ранило, переважно дуже тяжко.

Меліля. Мароканці з Ріфу посунули ся до Сідімуса і напали на відділ Іспанців. 7-ох жовнірів ранено.

Царгород. Рада міністрів признала ноту грецкого правительства за вдоволяючу.

Відповідь Порти на збірну ноту опікунчих держав буде завтра предметом наради міністрів.

Др. Богдан Барвіньский:

Зїзд галицкого князя Данила з угорским королем Белею IV. в Прешбурзі 1250 р. Исторично-критична аналіза, Львів 1901. 16° ст. 18. — Ціна 10 сот.

Прешбурський зїзд в справі спадщини по Бабенбергах. (Причинок до історії великого австрийского бевкоролівя). Львів 1903. 8° ст. 27. — Ціна 30 с.

Жигимонт Кейстутович, великий князь Литовско-русский. Исторична монографія. Жовква 1905. 8° ст. XIV+170. — Ціна 2 К.

Zygmunt Kiejstutowicz, książę starodubski. Львів 1906. 8° ст. 28. — Ціна 50 с.

Bogurodzicza dzewiczka a историчні висновки д-ра Щурата. (В інтересі историчної правди). Львів 1906. мала 8° ст. 41. — Ціна 20 с.

Историчні причинки. Розвідки, замітки і матеріяли до історії України-Руси. І. Жовква 1908. мал. 8° ст. 170. — Ціна 2 К.

Историчний розвиток імени українсько-русского народу. Львів, мал. 8° ст. 41. Ціна 40 с.

Pieczęcie książąt halicko-włodzimierskich z pierwszej pol. XIV. w. Краків 1909. мал. 8° ст. 22. Ціна 40 с.

Дістати можна в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

Институт мужеский св. Николая у Львові при ул. Вірменській ч. 2.

приймає еще 9 питомців, синів священників, урядників або взагалі фінансово лучше ситюванних родичів.

На 26 питомців Інститута в минушнім році було відзначаючих 3, добрий степень одержало 21 а оден не перейшов до висшої класи.

Іспит зрілості зложило 3. з тих 2 з відзначенем.

Місячна оплата з огляду на дорожню вносьть К 60 і лиш у виїмкових узглядненя гідних случаях може бути знижена на 55 К.

Поданя при долученю послідного сьвідоцтва шкільного вносить до 29. серпня с. р. на адресу:

Заряд Института св. О. Николая у Львові ул. Вірменська ч. 2. II. п.

82(3—3)

Філія бурси Товариства педагогічного у Львові, ул. Вірменська ч. 2.

приймає еще 29 питомців, учеників шкіл середних або таких, котрі до шкіл середних зложать вступний іспит а першеньство будуть мати ученики відзначаючі.

На 96 питомців в минушнім році було відзначаючих 19, добрий степень одержало 74, а не перейшло до висшої класи 3.

Місячна оплата вносьть найменше 28 К. Поданя при долученю послідного сьвідоцтва шкільного, евенчуально сьвідоцтва убожества, вносить належить до 29. серпня с. р. під адресу:

Заряд Філії бурси Товариства педагогічного у Львові ул. Вірменська ч. 2.

83(3—3)

Церковні річи

КРАСНІ І ДЕШЕВІ ПРОДАЄ

„ДОСТАВЛЯ“

основана руским духовенством — в Станиславові при ул. Смольки ч. 1, а у Львові при ул. Рускій ч. 20 (в каменіці „Дністра“).

Там дістає ся різні фелони, часі, хрестя, ліхтарі, сьвічники, таці, патериці, кивоти, плащениці, образи (церковні і до комнат), цьвіти і всякі другі прибори. Також приймають часі до позолоченя і ризи до направи.

Удїл вносьть 10 К (вписове 1 К), — за гроші вложені на щадничу книжку платять 6%.

29 (26—?)

РУСИНИ! Жадайте у всіх трафіках, торговлях і крамницях лише туток і паперців з першої галицко-русской фабрики Евгена Біліньского в Збарзжи.

З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурси тов. педагогічного, а 5% на сироти і вдови по сьвященниках.

Держім ся покликчу:

Свій до свого!

Телефон 788. — Конто щадничї почтової 25.261.

Товариство взаїмних обезпечень

„Дністер“

у Львові, ул. Руска ч. 20. (власний дім).

приймає обезпеченя будинків, збіжа і знярядів господарських, від шкід огневих під корисними услівямі, числить умірквані премії за обезпеченя,

ліквідує шкоди безпроволочно по пожарі,

уділяє обезпеченим членам з річної надвижки авороті.

За рік 1908 припадає на користь членів зворот 15%.

Поліси „Дністра“ приймає при позичках Банк краєвий у Львові і в Чернівцях, Галицка Каса Ощадности, Руска Щадничя і інші каси ощадности.

Через „Дністер“ можна асекуровати ся на житє в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові. Інформації до обезпечень уділяють агенції „Дністра“.

Зголшеня письменних господарів о агенцію приймають ся тільки з таких громад, де еще не робить инший агент „Дністра“.

Фонди „Дністра“ 31/12. 1908 вносьть: Фонд резервовий і резерва премій К 1,865.540—; инші фонди К 458.564—; разом К 2,324.104—

Канцелярії Товариства отворені для сторін від год. 8—3.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1909.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракора	5:50	8:55	1:30	5:45	9:50
Кракора	7:25	9:50	—	8:40	2:30
Тарнова	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:15	3:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:05	5:58	9:30
Черновець	—	—	—	6:40	12:20
Станиславова	5:45	—	—	—	—
Коломні	—	10:20	—	—	—
Стрия	7:29	11:45	4:25	—	11:00
Пустомит	7:29	11:45	4:25	10:15*	11:00
Самбора	8:00	9:57	2:00	—	9:00
Любіня	8:00	9:57	2:00	9:00	11:45*
Рави рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:05	1:15	5:00	9:25	10:10*
Брухович	7:10	10:05A	1:48B	4:50	8:20
Брухович	8:15	12:40	3:27B	5:30Г	9:35B
Зямної води	5:50	7:25	1:10	5:45	9:50
На Підзамче:					
З Підволочиск	7:01	11:40	2:00	5:15	10:12
Бродів	7:01	—	2:00	5:15	10:12
Курович	—	—	11:19	—	9:39
Винник	8:07	—	11:19	3:26	9:39

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракора	3:50	8:25	2:45	7:00	11:15
Кракора	—	8:40	6:12	7:35	12:45
Гяшева	—	—	3:30	—	—
Підволочиск	6:20	10:40	2:16	8:00	11:10
Черновець	6:10	9:35	—	—	10:58
Черновець	—	9:10	2:23	—	2:50
Станиславова	—	—	2:50	—	—
Коломні	—	—	—	6:00	—
Стрия	7:30	—	1:45	6:55	11:25
Пустомит	7:30	10:35*	1:45	6:55	11:25
Самбора	6:00	9:05	—	3:40	10:45
Любіня	6:00	9:05	2:15*	3:40	10:45
Рави рускої	6:14	11:05	—	—	11:35B
Янова	8:20	10:10	1:37+	3:40	6:30
Брухович	7:21	11:05	2:30B	5:50Г	8:34B
Брухович	6:14	9:00A	12:41B	3:45	7:10
Зямної води	3:50	8:40	3:30	7:35	11:15
З Підзамча:					
До Підволочиск	6:35	11:00	2:31	8:29	11:32
Бродів	6:35	11:00	2:31	8:29	—
Курович	—	7:13	—	2:52	—
Винник	5:44	7:13	1:30	2:52	—

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — *) Лише в неділі і сьвята від 10/6 до 19/6. А) Лише в неділі і сьвята від 1/7 до 21/8. — Б) Лише в неділі і сьвята від 1/6 до 30/8. — В) В неділі і сьвята а від 1/6 до 30/8 щодень. — Г) Щоденно від 1/7 до 21/8. — З) Лише в неділі.